Lék - Brontosauři

```
                  E            A       E
1. Když duše má bloudí, neví, kudy se dát,
                    A                    E
   uvnitř cosi mě svírá jak žízeň, jak hlad,
                           A         E
   dlaně obracím vzhůru a nechám se vést,
                  A                E
   jak pastýřem stádo přes kamení cest.
2. Tak když je mi nejhůř, nejsem nikdy sám,
   do jeho rukou kroky svý dám,
   a bolesti slábnou, on je síla a lék
   na moji slabost, pláč a vztek.
3. Ale když všechno se daří, v duši kvete mi sad
   a štěstí jen hoří, pryč žízeň je, hlad,
   tak z cesty svý scházím, chci stačit si sám,
   na jeho lásku zapomínám.
```